Borivóknak való

Áldott szép Pünkösdnek gyönyörű ideje,
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszú úton járókat könnyebbítő szele.

Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Néma fülemile torkát kiáltásra,
Fákat is te öltöztetsz sokszínű ruhákba.

Neked virágoznak bokrok, szép violák,
Folyó vizek, kútak csak neked tisztúlnak,
Az jó hamar lovak is csak benned vígadnak.

Mert fáradtság után fűremedt tagjokot
Szép harmatos fűvel hizlalod azokot,
Új erővel építvén űzéshez inokot.

Sőt még az végbeli jó vitéz katonák,
Az szépszagú mezőt kik széjjel béjárják,
Most azok is vígadnak, az időt múlatják.

Ki szép füvön lévén, bánik jó lovával,
Ki vígan lakozik vitéz barátjával
S ki penig véres fegyvert tisztíttat csiszárral.

Újul még az föld is mindenütt tetőled,
Tisztul homályából az ég is tevéled,
Minden teremtett állat megindul tebenned.

Ily jó időt élvén isten kegyelméből,
Dícsérjük szent nevét fejenkínt jó szívbül,
Igyunk, lakjunk egymással vígan szeretetbül.

1583 körül